

Warszawa, dnia 24-03-2022 r.

Minister Klimatu i Środowiska

DIŚ-II.441.14.2022.MW
1967909.7187590.5764191

Marszałkowie województw

Starostowie

Szanowni Państwo,

w dniu 27 stycznia 2021 r., Sąd Unii Europejskiej stwierdził nieważność decyzji wykonawczej Komisji ustanawiającej Konkluzje BAT dla dużych obiektów spalania - LCP (sprawa T-699/17), potwierdzając zasadność pierwszego (formalnego) zarzutu ze skargi Rzeczypospolitej Polskiej podważającego poprawność zastosowanego przez Komisję, podczas głosowania nad przyjęciem ww. Konkluzji BAT, systemu liczenia głosów. Jednocześnie Sąd nie badał pozostałych (technicznych) zarzutów uwzględnionych w skardze.

Stwierdzenie nieważności nie miało jednak efektu natychmiastowego, gdyż Sąd utrzymał w mocy skutki unieważnionej decyzji wykonawczej (2017/1442) do czasu wejścia w życie nowego aktu prawnego, przyjętego na zasadach jakich pierwotnie domagała się Polska (tj. głosowania w systemie „nicejskim”), co powinno nastąpić w czasie nie dłuższym niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia wyroku. Celem tego zabiegu zgodnie z uzasadnieniem wyroku była potrzeba zachowania spójności przepisów i niepowodowanie regresu w zakresie ochrony środowiska.

Kształt wyroku spowodował, że duże obiekty spalania eksploatowane w UE i tak musiały dostosować się do wymagań wynikających z unieważnionej decyzji, gdyż 17 sierpnia 2021 r., minął czteroletni okres na dostosowanie do utrzymanych czasowo w mocy Konkluzji BAT, a publikacja nowej decyzji wykonawczej (2021/2326) nastąpiła dopiero 30 grudnia 2021 r. Należy przy tym zaznaczyć, że wymagania zawarte w nowej i starej decyzji są identyczne, gdyż wyrok opierał się tylko na zarzucie formalnym zobowiązując Komisję do przeprowadzenia ponownego głosowania.

Kwestią budzącą, w zaistniałej sytuacji, największe wątpliwości jest wpływ ponownej publikacji Konkluzji BAT na bieg czteroletniego okresu przewidzianego na dostosowanie, instalacji istniejących, zgodnie z art. 215 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r., Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2021 poz. 1973). Literalne brzmienie tego przepisu mogłoby być interpretowane w sposób wskazujący na wydłużenie (o kolejne 4 lata) czasu na wdrożenie wymagań wynikających z Konkluzji BAT.

Należy jednak zwrócić uwagę na interpretację wskazującą, że utrzymanie w mocy skutków unieważnionej decyzji, które Sąd UE orzekł na mocy art. 264 akapit drugi TFUE, obejmuje także skutek dotyczący rozpoczęcia biegu czteroletniego okresu dostosowawczego. W pogląd ten wpisuje się również ocena stanu faktycznego wskazująca, że czasowe utrzymanie, przez Sąd UE, w mocy skutków

unieważnionej decyzji spowodowało (po 17 sierpnia 2021r.) nieodwracalne skutki prawne związane z tym, że termin przewidziany na dostosowanie *de facto* upłynął.

Ponadto, istotnym argumentem przemawiającym za powyższym poglądem jest to, że jego zastosowanie pozwala w większym stopniu na realizację celów wskazanych w pkt 63 i 64 wyroku w sprawie T-699/17, a mianowicie na uniknięcie zerwania ciągłości lub regresu we wdrażaniu polityk prowadzonych lub wspieranych przez UE oraz zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i poprawę jego jakości.

Dodatkowo warte podkreślenia jest także to, że unieważnienie decyzji nastąpiło ze względu na uchybienie proceduralne, a nie na uchybienie materialne, w związku z czym uzasadniona jest kontynuacja skutków prawnych powstałych w związku z zastosowaniem materialnych wymogów określonych w unieważnionej decyzji wykonawczej. Jednocześnie wymagania zawarte w unieważnionych i obowiązujących Konkluzjach BAT są dokładnie takie same, co dodatkowo podważa zasadność wydłużenia o kolejne 4 lata terminu na dostosowanie.

W związku z powyższym uprzejmie informuję, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska podziela stanowisko przyjmujące, że **termin przewidziany na dostosowanie dużych obiektów spalania do wymagań wynikających z Konkluzji BAT dla LCP upłynął 17 sierpnia 2021 r.**

Biorąc powyższe pod uwagę, należy wskazać, iż nie ma podstaw do zastosowania art. 215 ust. 1 ustawy Poś dotyczącego obowiązku przeprowadzenia, przez właściwy organ ochrony środowiska, analizy warunków pozwolenia zintegrowanego, jak również wszczynania postępowań w przedmiocie zmiany pozwoleń zintegrowanych, w związku z publikacją decyzji wykonawczej 2021/2326, celem wydłużenia/zmiany daty, od której zaczynają obowiązywać wymagania wynikające z Konkluzji BAT dla LCP.

Przytoczony przepis ma na celu porównanie treści pozwolenia zintegrowanego z wymaganiami określonymi w Konkluzjach BAT, aby ocenić czy i w jakim zakresie konieczna jest zmiana warunków pozwolenia. Dlatego też, w sytuacji gdzie opublikowane zostały dokładnie te same Konkluzje BAT, które były już przedmiotem analiz (po publikacji decyzji 2017/1442), powtarzanie tej czynności wydaje się nieuzasadnione i byłoby pozbawione wartości dodanej w odniesieniu do celu wprowadzenia tego przepisu.

Dodatkowym uzasadnieniem dla takiego podejścia jest motyw 8 decyzji 2021/2326 wskazujący, że w związku z wyrokiem w sprawie T-699/17 utrzymującym w mocy skutki decyzji wykonawczej 2017/1442 należy zapewnić ciągłość prawną między decyzją wykonawczą 2017/1442 a nową decyzją. W szczególności konkluzje dotyczące BAT określone w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2017/1442, które stanowią kluczowy element dokumentu referencyjnego BAT, należy ponownie przyjąć bez zmian.

Jednocześnie motyw ten doprecyzowuje, że instalacje objęte pozwoleniem zintegrowanym po raz pierwszy po 17 sierpnia 2021 r., lub całkowicie zastąpione na istniejących fundamentach po tej dacie powinny być traktowane jak obiekty nowe. w rozumieniu Konkluzji LCP.

Z poważaniem

Z upoważnienia

Jacek Ozdoba

Sekretarz Stanu

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

/ – podpisany cyfrowo/